

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 15. november 2006

letnik XIV

št. 21

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008 - nujni postopek

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2007 in k predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2008

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o javno-zasebnem partnerstvu - druga obravnava

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga odloka o programu prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za leti 2007 in 2008

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o financiranju občin - druga obravnava

Sklepi državnega sveta o obravnavanih vprašanjih in pobudah

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča

Zahteva državnega sveta **da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja**

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, ob obravnavi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-F), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 21. redni seji, dne 2. 11. 2006, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja.

Obrazložitev:

Državni svet nasprotuje v 2. členu novele spreminjanju dosedanjega 46. člena zakona. Novela zakona zmanjšuje število predstavnikov zaposlenih v svetu zavoda iz 5 na le 3 predstavnike zaradi enakomerne zastopanosti vsake navedene interesne skupine v svetu ter zaradi uveljavljanja načela partnerstva med sodelujočimi v procesu izobraževanja in vzgoje. Državni svet meni, da navedeni argumenti niso prepričljivi, saj zmanjšanje števila strokovnih delavcev v svetih zavodov ne bo izboljšalo kakovosti njihovega delovanja, temveč se bo nasprotno zaradi večjega števila ostalih dveh interesnih skupin okrepil vpliv politike na delovanje šol.

Poudariti je treba, da člani svetov zavodov (predstavniki ustanovitelja in predstavniki staršev ter predstavniki dijakov v srednjih šolah) za delovanje šole ne nosijo nikakršne odgovornosti, ki pa jo v resnici imajo zaposleni, predvsem učitelji v šolah in vzgojitelji v vrtcih, zato bi bilo prav, da so zastopani z večjim številom članov, saj svet zavoda sprejema tudi strokovne odločitve, o katerih najbolj kompetentno odločajo strokovni delavci. S tem se ne bo povečala avtonomija šol in navidezna decentralizacija ne bo zmanjšala političnega vpliva na delovanje šol.

Državni svet ugotavlja, da se je sedanja sestava svetov zavodov v vseh letih uporabe veljavnega zakona pokazala kot ustrezna, saj tako sestavljeni sveti zavodov delujejo racionalno, odločitve se pretežno sprejemajo soglasno ali z veliko večino glasov, do preglasovanja prihaja le izjemoma. Slednje ne velja le za postopek imenovanja ravnateljev, kjer so glasovanja, v primerjavi z

opredeljevanjem o drugih vprašanjih, ki so v pristojnosti sveta zavoda, bolj izenačena. Ker ravnatelj usmerja in vodi vzgojni oziroma izobraževalni proces v zavodu, je po zakonu pedagoški vodja. Večji vpliv zaposlenih (v praksi so člani svetov v veliki večini vzgojiteljice in vzgojitelji v vrtcih, učiteljice in učitelji v šolah in vzgojitelji v dijaških domovih) pri odločanju o imenovanju je zato smiseln, saj strokovni delavci lahko najbolj vsestransko ocenijo, kdo od kandidatov ima ustrezne sposobnosti, strokovno znanje in primerne osebnostne lastnosti za dobro vodenje šole ali vrtca. Strokovni delavci namreč tudi najboljše poznajo kandidate.

Državni svet meni, da zmanjševanje števila zaposlenih v svetih zavodov pomeni, da predlagatelj pri izbiri ravnateljev ne zaupa strokovnim delavcem v vrtcih, šolah in dijaških domovih ali da se mu dosedanja izbira ravnateljev ne zdi ustrezna. Državni svet dvomi, da bo zmanjšanje števila zaposlenih v svetih zavodov privedlo do izbire kakovostnejših ravnateljev, ampak meni, da se bodo pri tem strokovna merila umaknila v ozadje.

Po mnenju državnega sveta je tudi nesprejemljivo, da je bila navedena novela zakona, ki predvideva nekatere bistvene spremembe temeljnega zakona v vzgoji in izobraževanju, sprejeta brez upoštevanja mnenja socialnih partnerjev, s katerimi ni bilo usklajevanj pred vložitvijo predloga zakona v zakonodajni postopek. Zaposleni v slovenskih vrtcih in šolah se ne strinjajo s predlaganimi spremembami, kar so dokazali že letos spomladi, ko so proti napovedanim spremembam prispevali 21.274 podpisov. Podpise so predstavniki sindikata izročili tudi predsedniku Državnega zbora RS Francu Cukjatiju, s čimer so opozorili, da predlaganim spremembam nasprotuje večina od 39.500 zaposlenih v vrtcih, osnovnih in srednjih šolah, dijaških domovih in višjih šolah.

Spremenjena sestava svetov zavodov potiska strokovne kriterije pri izbiri ravnateljev v ozadje, krepi pa politično motivacijo. Izobraževanje bi moralo v največji možni meri ostajati izven polja politike, saj je le na tak način mogoče zagotavljati njegovo kakovost pri tako občutljivem procesu, kot je vzgoja in izobraževanje. Sprememba v sestavi svetov zavodov, ki so do zdaj delovali brez pretresov, po mnenju državnega sveta ne prispeva k tem ciljem.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik dr. Zoltan Jan.

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008** - nujni postopek, EPA 1093

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008 (ZIPRS0708) - nujni postopek

Državni svet predlog zakona načelno **podpira**.

Državni svet opozarja na določbo 43. člena predloga zakona, s katero se sredstva za plače in nadomestila pripravnikov in sekundarijev v zdravstvu zagotavljajo iz sredstev Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. S tem se obveznost plačila za sekundarije in pripravnike v zdravstvu prenaša iz državnega proračuna v okvir sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja. S prerazporeditvijo sredstev in prenosom obveznosti iz proračuna v zdravstveno blagajno se državni svet ne strinja.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Anton Kampuš.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2007 in k predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2008**, EPA 1094, 1095

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2007 (DP2007-A) in k predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2008 (DP2008)

Državni svet je bil seznanjen z dejstvom, da se finančna sredstva za področje gospodarstva za leto 2007 povečujejo z indeksom 2,1 % in za leto 2008 za 22,7 %. Sredstva bodo v največji meri usmerjena v povečanje konkurenčne sposobnosti gospodarstva, za spodbujanje malega gospodarstva in podjetništva, za spodbujanje tujih vlaganj in za v gospodarstvo usmerjeno razvojno logistiko. Finančna podpora za spodbujanje razvoja malega gospodarstva naj bi leta 2007 znašala 5,3 mlrd tolarjev in za leto 2008 8,4 mlrd tolarjev. V proračunska sredstva, namenjena gospodarstvu za leti 2007 in 2008, so vključena tudi finančna sredstva iz Evropske unije iz finančne perspektive 2007-2013. Tako naj bi leta 2007 za potrebe gospodarstva črpali iz strukturnih in kohezijskih skladov sredstva v višini 3,7 mlrd evrov, kar je trikrat več kot jih je v obdobju 2004-2006.

Državni svet opozarja, da so pripravljavci proračunov za leti 2007 in 2008 napačno ovrednotili dotok sredstev iz finančne perspektive 2007-2013. Teh sredstev Slovenija ne bo deležna, ker za to nima pripravljenih projektov, izšolanih kadrovskih timov in potrebnega časa. Razpisi za koriščenje teh sredstev pričnejo teči s 1. 1. 2007 in Vlada Republike Slovenije nima programa aktivnosti, kako v te razpise vključiti gospodarske subjekte. Namesto, da bi poenostavila administrativne postopke, jih namreč zapleta. V dosedanji praksi se je pokazalo, da celo resorna ministrstva nimajo usposobljenih kadrov in ekip, ki bi strokovno in ažurno pristopili in pomagali gospodarskim subjektom. Dogaja se prav nasprotno. Resorna ministrstva in za to usposobljene institucije zavirajo že pripravljene projekte v razpisnih postopkih. Državni svet opozarja na primer Irske, ki je bila uspešna pri črpanju evropskih sredstev, vendar je vzpostavila tako organizacijo, da so bili državni uslužbenci in strokovnjaki štiri dni v tednu na terenu, en dan pa v pisarni.

Državni svet posebej izpostavlja tudi dejstvo, da v predlogih proračunov za leti 2007 in 2008 ni zaslediti deleža finančnih sredstev države, ki jih bo pri črpanju teh sredstev vložila, v kolikor jih posamezni gospodarski subjekti ne bodo mogli zagotoviti.

Državni svet opozarja tudi na dejstvo, da se sredstva za razvoj malega gospodarstva za leto 2007 zmanjšujejo za 30 % v odnosu na leto 2006. V letu 2006 so znašala 31,3 mio evrov, v 2007 pa 22,3 mio evrov. Za leto 2008 se povečujejo na 35,1 mio evrov. V letu 2007 se zmanjšujejo predvsem sredstva za izboljšanje podjetniškega okolja za podjetništvo. V 2008 se sicer povečuje garancijski sklad za mala in srednja podjetja na 1,15 mio evrov, vendar pa se ukinja neposredne spodbude v investicije za mala in srednja podjetja.

Državni svet predlaga, da naj Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za gospodarstvo še enkrat preučita pripombe, ki so jih v zvezi s proračunom za leto 2007 in 2008 posredovala gospodarska združenja in da se vzpostavi temeljita organizacija in tesno sodelovanje z gospodarstvom pri koriščenju sredstev iz EU, sicer se zna sedanja ugodna gospodarska rast soočiti s stagnacijo in upadanjem gospodarske rasti in aktivnosti.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Anton Kampuš.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predlog zakona o javno-zasebnem partnerstvu - druga obravnava**, EPA 1205

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu zakona o javno-zasebnem partnerstvu (ZJZP) - druga obravnava

Državni svet se je seznanil s predlogom zakona, ki ureja obvezna ravnanja v postopku nastajanja in izvajanja javno - zasebnega partnerstva in ga podprl. Namen predloga zakona je predvsem omogočiti in pospešiti zasebna vlaganja v javne projekte ter javno sofinanciranje zasebnih projektov, ki so delno ali v celoti v javnem interesu. Sistemski zakon, ki se uvaja na tem področju sodelovanja med javnimi organi in poslovnim svetom zasleduje cilje, ki bodo omogočili vlaganje zasebnega sektorja v javni sektor, preglednejše upravljanje, vzpostavitev, prenovo, vzdrževanje infrastrukture oziroma izvajanje javnih storitev za katere je značilno dolgoročno poslovanje, v katerem si partnerja glede na obliko javno zasebnega partnerstva delita tveganje in učinke poslovanja.

Predlog zakona predvideva dve obliki sodelovanja javno zasebnih partnerjev, prvo je pogodbeno partnerstvo v okviru katerega imamo lahko koncesijsko razmerje ali pa javno naročniško razmerje. Druga oblika sodelovanja je statusno partnerstvo, kjer lahko javni in zasebni partner ustanovita skupno podjetje, ki ima lahko obliko družbe z omejeno odgovornostjo, delniške družbe ali evropske delniške družbe, v kolikor so za to izpolnjeni pogoji.

Državni svet meni, da predlog zakona o javno zasebnem partnerstvu pomeni pomemben premik na področju sodelovanja pri projektih, ki niso visoko donosni. Vzajemno sodelovanje med javnimi in zasebnimi partnerji je v dosedanji praksi lokalnih skupnosti temeljilo predvsem na podeljevanju koncesij pri vlaganju v infrastrukturo (ceste, železnice, vodovode, odlagališča odpadkov in drugo), pri čemer državni svet opozarja, da bi bilo potrebno dodelati predlog zakona v delu, ki zadeva nadzor nad temi vložki ter delitev ustvarjenega prostega denarnega toka, saj brez natančno določenih kriterijev pri vlaganjih ter udeležbi pri rezultatih teh vlaganj, zakon nima možnosti, da zaživi v praksi.

Državni svet opozarja na pomanjkljivost zakonskih določil pri ureditvi sklepanja javno-zasebnega partnerstva na področju družbenih dejavnosti. Tu gre za celo vrsto tako imenovanih neprofitnih dejavnosti, kot so zdravstvo, sociala, šolstvo, kultura, šport in druga, ki jih je imela Republika Slovenija kot socialna država doslej zelo dobro urejeno pod okriljem države. Z uvajanjem koncesij in privatnim zasebnim delom, pa se pojavlja problem dostopnosti do storitev v teh dejavnostih prav tistim državljanom, ki jih ne morejo plačati. Ta problematika se bo v prihodnje samo še stopnjevala.

Državni svet zato predlaga, da se predlog zakona dopolni in omogoči nevladnim organizacijam in zasebnim subjektom, da bodo lahko pravno varno vstopali v javno-zasebno partnerstvo, ki bo neprofitno in ne bo temeljilo na dobičku. To javno-zasebno partnerstvo naj sloni na dolgoletnih izkušnjah številnih neprofitnih organizacij, ki naj jih predlog zakona definira ter opredeli njihove dejavnosti ter tako pospeši razvoj neprofitnega zasebnega sektorja po zgledu številnih evropskih držav.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Anton Kampuš.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga odloka o programu prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za leti 2007 in 2008**, EPA, 1096

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu odloka o programu prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za leti 2007 in 2008 (OdPDFSP0708)

Državni svet se je seznanil s predlogom odloka, ki določa Program prodaje finančnega in stvarnega premoženja države, najemnega prodaji ali drugim oblikam razpolaganja v

letih 2007 in 2008. Državni svet podpira namero Vlade Republike Slovenije, da se v skladu s sprejeto strategijo država postopoma umika iz gospodarstva, kar bi gospodarskim družbam ob konsolidaciji lastništva lahko dolgoročno zagotovilo učinkovitejše upravljanje, konkurenčnost in uspešen razvoj.

Državni svet izraža nekatere pomisleke in opozorila, ki naj jih Vlada Republike Slovenije upošteva pri privatizaciji največjih gospodarskih družb v lasti države. Tako mora po mnenju državnega sveta prodaja državnega premoženja potekati na transparenten način, z definiranimi pogoji prodaje in z vnaprej znanim plasmajem sredstev od prodaje. Poleg zmanjševanja javnega dolga mora biti v interesu države tudi usmerjanje kupnine v razvoj in odpiranje novih delovnih mest.

Ob zasledovanju cilja za doseganje največje možne kupnine mora država pri iskanju strateškega partnerja, ki bi bil primeren kupec deleža države v posameznih gospodarskih družbah, upoštevati tudi nacionalne interese. Ta razmislek je po mnenju državnega sveta še posebno pomemben ob prodaji deležev nacionalno pomembnih gospodarskih subjektov podjetjem, katerih pomemben lastnik so druge države.

Državni svet Republike Slovenije poziva Vlado Republike Slovenije, naj ne prodaja podjetij, ki so strateškega pomena za slovensko gospodarstvo.

Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da naj se državno premoženje, ki je bilo lokalnim skupnostim odvzeto, vrne brezplačno v primerih, če ima lokalna skupnost za to premoženje ustrezne rešitve. V primeru, da lokalna skupnost nima interesa, naj se prodaja tega dela državnega premoženja prenese na trg.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Anton Kampuš.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o financiranju občin** - druga obravnava, EPA 1088

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu zakona o financiranju občin (ZFO-1) - druga obravnava

Državni svet ugotavlja, da prehod na novi sistem financiranja občin pomeni napredek pri uveljavitvi načel lokalne samouprave, saj predlagane rešitve zagotavljajo občinam ustrezne finančne vire in njihovo sorazmernost financiranja z nalogami ter večjo finančno avtonomijo in manjšo odvisnost občin od sredstev državnega proračuna in s tem večjega števila občin, ki se samofinancirajo.

Glede vprašanja, ali obstajajo izračuni o primerljivosti obsega sredstev iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča ter predvidenega davka na nepremičnine (lastni davčni viri občin), državni svet ugotavlja, da take ocene v tem trenutku ni možno narediti, ker se postopek vrednotenja nepremičnin še ni začel, niti ni znana vsebina zakona o davku na nepremičnine. Ko bo opravljen popis nepremičnin, bo možno opraviti simulacije o stopnji davka in posledično o obsegu davkov od nepremičnin, ki bo po preteku prehodnega obdobja lastni davčni vir financiranja občin.

Državni svet ugotavlja, da občine ne glede na velikost opravljajo enake naloge, pri čemer mestne občine poleg lokalnih zadev javnega pomena opravljajo kot svoje tudi z zakonom določene naloge iz državne pristojnosti, ki se nanašajo na razvoj mest. Sedanji izračuni kažejo, da bo nov sistem ugotavljanja lastnih prihodkov občin (delež dohodnine, ki se občinam odstopi iz naslova prihodkov državnega proračuna) najbolj prizadel Mestno občino Ljubljana. Po mnenju državnega sveta je treba vprašanje financiranja dodatnih nalog Mestne občine Ljubljana kot glavnega mesta in upravnega središča Slovenije rešiti v okviru zakona o glavnem mestu, ki daje pravno podlago za sklenitev dogovora med predsednikom vlade in županom.

Državni svet poudarja, da bodo z uveljavitvijo zakona pridobila pomembno vlogo tudi reprezentativna združenja občin, ki bodo pred predložitvijo državnega proračuna v državni zbor z vlado sklepale dogovor, s katerim se bodo določile morebitne dodatne naloge občin, katerih stroški se upoštevajo pri ugotovitvi primerne obsega sredstev za financiranje občin, in uskladi predlog povprečnine. Ker se postavlja vprašanje, ali sta reprezentativni združenji, Skupnost občin Slovenije in Združenje občin Slovenije, pripravljeni na prevzem te strokovno zahtevne naloge, državni svet opozarja, da se morata pravočasno usposobiti za usklajevanja z vlado.

Glede na to, da naj bi zadolževanje občin v celoti uredil zakon o javnih financah in v prehodnem obdobju ostaja v veljavi sedaj veljavna ureditev zadolževanja, državni svet meni, da bi bilo smiselno preučiti predlog, da bi sistem zadolževanja občin, ki določa splošen okvir zadolževanja z zgornjo omejitvijo in namene, za katere se občine lahko zadolžujejo v večjem obsegu, spremenili tako, da bi se opredelila le zgornja meja zadolževanja, občine pa bi se lahko glede na svoje potrebe in sprejeto razvojno politiko same odločale, za katere namene bi se zadolževale. Tak sistem je enostavnejši in zagotavlja večjo avtonomijo lokalnih skupnosti. Ob tem državni svet tudi daje v razmislek predlog, da bi se zgornja meja zadolževanja dvignila.

V zvezi z enačbo za izračun primerne porabe občin državni svet ugotavlja, da bi se z večjim številom kriterijev vse specifične občin odražale v primerni porabi, kar pa bolj vodi v sistem zagotovljene porabe, kar pa ni namen predlaganega zakona.

Regionalnih razlik oziroma problemov skladnega regionalnega razvoja ne moremo reševati z zakonom o financiranju občin, ampak je to stvar vodenja regionalne politike in strateških dokumentov na področju regionalnega razvoja, npr. Enotnega programskega dokumenta.

Državni svet je bil seznanjen, da je rešitev v enačbi za izračun prihodka občine iz glavarine (razmerje koeficientov) rezultat okvirnih izračunov, ki so pokazali, da predlog novega sistema financiranja občin s predlaganim razmerjem koeficientov (0,3; 0,7) najbolj približamo obstoječemu stanju.

Državni svet pozitivno ocenjuje ohranitev ureditve, da so občine preko sistema spodbud stimulirane za združevanje, vendar bi kazalo razmisliti o dvigu deleža dodatnih sredstev, do katerih so upravičene občine, ki se združijo.

Po mnenju državnega sveta je status ožjih delov občin primerno urejen v zakonu o lokalni samoupravi, zato ni potrebe po posebni ureditvi vprašanja njihovega umeščanja v finančne načrte in proračune občin v zakonu o financiranju občin. Krepitev vloge in sodelovanje ožjih delov občin pri odločanju o razvojnih programih občin lahko zmanjša težnjo po ustanavljanju novih občin, saj praksa kaže, da imajo tista območja občin, ki nimajo vpliva na odločitve pri investicijskih projektih, večji interes za ustanovitev nove občine.

Državni svet poudarja, da predlog zakona določa, da se v prehodnem obdobju pri izračunu glavarine upošteva v predpreteklem letu na območju cele države pobrano nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Zato se po mnenju državnega sveta pripombe nekaterih občin v zvezi z upoštevanjem višine nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča pri izračunu glavarine v prehodnem obdobju ne nanašajo na predlog zakona, ki je bil predložen v državni zbor.

Državni svet ugotavlja, da so, v skladu s sedaj veljavno ureditvijo, okoljske dajatve do konca tega leta prihodek občin, čeprav predstavljajo po svoji vsebini državni vir, s 1. 1. 2007 pa se bodo sredstva iz naslova okoljskih dajatev prenesla iz lokalnega nivoja na državni nivo in bodo občine upravičene do sredstev iz državnega proračuna, če bodo investicijski projekti občin vključeni v načrt razvojnih programov, ki je usklajen z operativnim programom varstva okolja. Če investicijski projekti ne bodo imeli zadostne prioritete v operativnem programu varstva okolja, se lahko zgodi, da bo občina prejela manj sredstev iz naslova okoljskih dajatev, kot jih je bilo na njenem območju vplačanih oziroma se bodo ta sredstva neenakomerna vračala nazaj v lokalna okolja. Državni svet meni, da bi morali ohraniti sedanji sistem, ko se namenska sredstva, ki se zbirajo preko izvajalcev javnih služb za odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih voda, vračajo nazaj v občine. Zato bi bilo smiselno spremeniti zakon o varstvu okolja in uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda in določiti, da je okoljska dajatev prihodek občine in namenski prejemek občinskega proračuna.

Državni svet je oblikoval naslednje **konkretne pripombe**:

K 12. členu:

V drugem odstavku se doda nov stavek, ki se glasi:

"Pri določitvi povprečnine se upošteva tudi 80 % rast bruto domačega proizvoda."

Obrazložitev:

Vsako leto se predvideva, da se delež državnih davkov za financiranje obveznih nalog občin oziroma glavarina uskladi s predvideno inflacijo za tekoče leto. Državni svet predlaga, da se pri usklajevanju za novo proračunsko leto upošteva tudi predvidena rast bruto domačega proizvoda, saj bodo sicer prihodki občin realno zaostajali za rastjo državnih prihodkov (npr. delež dohodnine v prihodkih občine bo vedno manjši - ravno tako drugih davkov).

K 21. členu:

V drugem odstavku se beseda "šestih" nadomesti z besedo "devetih".

Obrazložitev:

Državni svet meni, da je obseg sredstev za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo v višini 6 % od skupne PPI občin prenizka, saj je jasno, da bodo ta sredstva tako kot doslej v glavnem "pobrle" občine z visokim indeksom razvojne ogroženosti, ostale občine pa bodo do teh sredstev prišle redkeje ali sploh ne. To oceno potrjujejo tudi določbe 22. in 24. člena predloga zakona.

K 24. členu:

V prvem odstavku se črta besedilo "brez davka na dodano vrednost".

Obrazložitev:

Občine večinoma nimajo pravice do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost, zato je zanje davek na dodano vrednost strošek investicije. Če občina nima pravice do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost in je zato to njen strošek investicije, bi morala biti upravičena do sofinanciranja upravičenih stroškov investicije, ki vključujejo tudi davek na dodano vrednost.

K 39. členu:

Za dvopičjem se besedilo spremeni tako, da se glasi:

- "- v letu 2007 v višini 3 % skupne primerne porabe občin,
- v letu 2008 v višini 4 % skupne primerne porabe občin,
- v letu 2009 v višini 5 % skupne primerne porabe občin,
- v letu 2010 v višini 6 % skupne primerne porabe občin,

- v letu 2011 v višini 7 % skupne primerne porabe občin."

Obrazložitev:

V prehodnem obdobju se po mnenju državnega sveta predvideva premajhen delež sredstev za sofinanciranje investicij, saj za leto 2007 in 2008 ostaja v višini 3 %, kar je premalo. Glede na predviden razvojni razkorak med občinami je treba ta sredstva v prehodnem obdobju 2007 - 2011 povečati in z njimi uravnotežiti izredne razlike v razvojnih potencialih občin.

K 43. členu:

1. Črta se beseda "občinskih" in za besedama "javnih zavodov" se doda besedilo: "ki jih je ustanovila ena občina ali soustanovilo več občin."
2. Besedilo "najpozneje 1. 1. 2009" naj se nadomesti z besedilom "z ustanovitvijo pokrajin".

Obrazložitev:

Tako bi ministrstvo, pristojno za kulturo, prenehalo s financiranjem izvajanja javne službe javnih zavodov na področju kulture, katerih ustanoviteljica je občina oziroma več občin, ob ustanovitvi pokrajin. Dejstvo je, da že iz same obrazložitve predloga zakona izhaja, da naj bi pretežni del zavodov, ki opravljajo svoje naloge za območje, širše od območja ene občine, prešlo v pristojnost pokrajin, s tem pa tudi financiranje. Ob tem državni svet opozarja tudi na odločbo Ustavnega sodišča RS, ki je že preprečilo poskus prenosa obveznosti financiranja teh javnih zavodov na občine.

* * *

Državni svet poziva Vlado Republike Slovenije, Ministrstvo za finance in Službo vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, naj slovenskim občinam (županom oziroma pristojnim organom za občinske finance) nemudoma posredujejo vsaj okvirna navodila in nujne podatke za pripravo občinskih proračunov ter izračune t.i. glavarine, čeprav bo glavarina predvidoma uvedena šele s sprejemom novega zakona o financiranju občin.

Obrazložitev:

Slovenske občine so se zaradi sprejemanja novega zakona o financiranju občin in molka Vlade RS glede priprave proračunov za leto 2007 znašle po eni strani v nezakonitem stanju in po drugi strani v stiski, saj ne vedo, kako pripraviti proračune za leto 2007 oziroma, kako v občinah, ki sprejemajo dvoletne proračune, prilagoditi proračun za leto 2007. Glede na zakon o javnih financah in zakon o financiranju občin bi župani že morali predložiti predloge proračunov občinskim svetom (ne glede na volitve), hkrati pa ne vedo niti tega, kako v proračunu prikazovati (konto, vrsta prihodka itd.) dohodke iz naslove glavarine niti tega, na kolikšno glavarino lahko občine računajo. Po eni strani namreč predlog zakona predvideva, da bi morala glavarina zadoščati za pokrivanje t.i. primerne porabe, po druge strani pa za prehodno obdobje predvideva, da bodo občine morale za

financiranje primerne porabe začasno »žrtvovati« tudi del lastnih prihodkov iz naslova nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, davkov na premoženje itd. Vprašanj, ki se zastavljajo sestavljalcem proračunov, je še veliko. Po eni strani po občinah ugibajo, ali bodo tudi prihodki iz naslova glavarine razporejeni po več kontih glede na davke, katerih deleže bo predstavljala glavarina, in ali bo torej višina glavarine odvisna od dejstva, kolikšni bo izplen države na podlagi teh davkov na območju določene občine ali ne itd. Župani in drugi organi občin, ki naj bi se jim zaradi prerazporejanja dela njim pripadnih prihodkov v druge občine realno gledano znižali prihodki, iz katerih financirajo naložbe, se sprašujejo, kako ravnati, saj se jim lahko zgodi, da ne bodo mogli izpolnjevati pogodbenih obveznosti, sprejetih v skladu z doslej in še vedno veljavno zakonodajo.

Glede na vse navedeno, je položaj občin trenutno depresiven, saj župani ne vedo niti tega, kako bodo lahko financirali npr. investicije, katerih situacije dospevajo v januarju ali februarju, glede na to, da proračunov očitno ne bo mogoče sprejeti pravočasno.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika mag. Adolfa Zupana **glede pridobitve lastninske pravice slovenskih državljanov na nepremičninah v Republiki Hrvaški**

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika mag. Adolfa Zupana** glede pridobitve lastninske pravice slovenskih državljanov na nepremičninah v Republiki Hrvaški in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika mag. Adolfa Zupana in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika mag. Adolfa Zupana se glasijo:

1. Kje so razlogi, da Slovenija ne doseže kot sosednja država in članica EU, da bi jo Hrvaška obravnavala enako kot Avstrijce, Nemce in Italijane pri nakupih nepremičnin na Hrvaškem?
2. Kaj je do sedaj Slovenija konkretnega storila, da Slovenci ne bi še naprej plačevali dragih uslug notarjev in odvetnikov na Hrvaškem za pridobivanje lastninske pravice na kupljenih nepremičninah?
3. Zakaj Slovenija ne odobri nakupa nepremičnin Hrvatom v Sloveniji, s čimer bi verjetno dosegla, da bi morala enako postopati tudi sosednja Hrvaška?

Obrazložitev:

V Uradnem listu RS št. 61/2006 je bil objavljen zakon o pogojih za pridobitev lastninske pravice fizičnih in pravnih oseb držav kandidatk za članstvo v Evropski uniji na nepremičninah, ki je začel veljati dne 28. 6. 2006 in ki določa, da lahko fizične in pravne osebe iz države kandidatke za članstvo v Evropski uniji ter države kandidatke pridobijo lastninsko pravico na nepremičninah v Republiki Sloveniji, če obstaja vzajemnost.

Glede na to, da lahko od uveljavitve omenjenega zakona državljani Republike Hrvaške pridobijo lastninsko pravico na nepremičninah v Republiki Sloveniji, vas prosimo, da pojasnite razloge, zakaj Republika Hrvaška pri pridobivanju lastninske pravice še vedno ovira državljane Republike Slovenije. Prav tako želim pojasnilo, kaj je oziroma kaj bo Ministrstvo za zunanje zadeve storilo, da bi se ta problematika razrešila.

V skladu z določili Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma z EU je Republika Hrvaška dolžna upoštevati načelo nediskriminacije državljanov držav članic EU. Glede na dejstvo, da Republika Hrvaška dovoljuje nakup nepremičnin Avstrijcem, Nemcem in Italijanom, še vedno pa lastninske pravice v Republiki Hrvaški ne moremo pridobiti Slovenci, smo v primerjavi z državljani ostalih držav članic EU diskriminirani.

Menimo, da bi morala Republika Slovenija kot polnopravna članica EU resno pristopiti k reševanju omenjene problematike, saj naj bi po neuradnih podatkih imelo hiše in apartmaje v Republiki Hrvaški kar deset tisoč Slovencev.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Antona Peršaka **glede davka na knjige in na druge umetnine**

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Antona Peršaka** glede davka na knjige in na druge umetnine in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka se glasi:

V tisku in tudi v drugih virih pogosto zasledimo podatke o višini obdavčitve knjig in drugih umetniških del v drugih evropskih in tudi v nekaterih državah zunaj Evrope, po katerih se Slovenija rada zgleduje. Povsem jasno je že, da velika večina držav članic EU obremenjuje knjige z nižjim davkom kot Slovenija, nekatere pa imajo za knjige predpisano stopnjo 0 %.

Pri tem gre celo za države oziroma nacije z neprimerno večjimi bralnimi zmogljivostmi kot je slovenska. In vendar Slovenija vztrajno povečuje davek na knjige. Zakaj Ministrstvo za kulturo ne postavi zares odločne zahteve po priznanju posebnega pomena knjige in tudi drugih umetnin, ki naj se odraža tudi v davčni politiki države?

Obrazložitev:

Seveda se zdi, da pogrevamo temo, o kateri se je v Sloveniji že veliko govorilo in se vedno znova tudi zavračalo zahteve pisateljev in založnikov. Hkrati ministrstvo vztrajno dokazuje, med drugim tudi ob zadnjih spremembah davčne zakonodaje, kolikšne so nove davčne ugodnosti za ljudi, ki delajo na področju kulture; npr. za t.i. samozaposlene. Toda, najbrž je tudi zaposlenim na ministrstvu in ministru za kulturo jasno, da je dvig meje, nad katero je potrebno voditi davčne knjige za samozaposlene pisatelje in pesnike v veliki večini brezpredmeten, saj letni dohodki tistih, ki živijo samo od pisanja povečini ne dosegajo niti prejšnje meje. Tudi tolažba s knjižničnim nadomestilom, češ da se davek na knjige na nek način preliva v knjižnično nadomestilo, je za večino zgolj zavajanje, saj je omembe vrednih prihodkov s tega naslova deležno manj kot deset pisateljev; res pa je, da jih nekaj več uspe pridobiti štipendije iz tega naslova, ki pa seveda tudi ne zadoščajo za preživetje enega leta. Vendar nikakor ne gre samo za eksistenčna vprašanja pisateljev, temveč tudi za vprašanje vrednot, na katerih naj bi temeljila slovenska družba. Postopno slabšanje položaja na tem področju, ki po nekakšnem čudežu za enkrat še ne demotivira ljudi, ki se odločajo za negotovo pisateljsko ali pesniško eksistenco, v zaznavi prebivalstva pomeni tudi izrinjanje kulture in pravzaprav še posebej književnosti vključno z branjem in jezikom iz sfere vrednot, s katerimi naj bi se utemeljevala slovenska nacija. Da pa se položaj slabša, je nesporno:

avtorski honorarji so znatno nižji kot pred leti, knjige izhajajo v neprimerljivo nižjih nakladah kot pred desetimi, petnajstimi leti, kar tudi pomeni, da Slovenci danes kupujemo veliko manj knjig kot včasih. Opri tem ne gre samo za vprašanje, koliko ljudi še bere, temveč tudi za vprašanje, koliko je še ljudi, ki se jim knjiga še zdi vredni predmet, ki ga je dobro imeti doma.

Zdi se, da Ministrstvo za kulturo na tem področju naredi premalo, čeprav ne kaže zanikati, da se je, denimo, delež sredstev za kulturo v proračunu za malenkost zvišal, vendar predvsem na račun sredstev za medije.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Janeza Sušnika glede izvrševanja 3. člena zakona o Radioteleviziji Slovenija in pravice javnosti do osnovne informiranosti o delu državnega sveta

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika glede izvrševanja 3. člena zakona o Radioteleviziji Slovenija in pravice javnosti do osnovne informiranosti o delu državnega sveta ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika in predlaga Ministrstvu za kulturo in generalnemu direktorju Radiotelevizije Slovenija, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika se glasijo:

1. Kdaj se bo začela izvrševati obligatorna določba drugega odstavka 3. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1, Ur. l. RS, št. 96/2005)?
2. Ali ima javnost pravico do osnovne informiranosti o delu Državnega sveta Republike Slovenije in dogodkih v zvezi z njim?
3. Ali je imela slovenska in tuja javnost zagotovljeno pravico do celovitosti informacij, svetovnonazorskega pluralizma, nepristranske in celovite obveščenosti, tako da je imela javnost možnost svobodnega oblikovanja mnenj v zvezi z mednarodnim posvetom, če RTV Slovenija o tem ni poročala?

Obrazložitev

Ustanovitelj javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija (RTV SLO) je Republika Slovenija. ZRTVS-1 v drugem odstavku 3. člena (javna služba na področju radijske in televizijske dejavnosti) jasno določa, da obsega javna služba tudi poseben nacionalni televizijski program, namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora Republike Slovenije in njegovih delovnih teles ter predvajanju posnetkov teh sej, kadar neposredni prenos ni mogoč, in celovitemu informiranju javnosti tudi o vsem drugem parlamentarnem dogajanju, vključno s sejami Državnega sveta Republike Slovenije, mednarodnimi aktivnostmi parlamenta, posveti v organizaciji Državnega zbora Republike Slovenije oziroma njegovih delovnih telesih ali Državnega sveta Republike Slovenije in drugimi aktivnostmi, povezanimi z uresničevanjem ustavnih pristojnosti slovenskega parlamenta.

Kot predsednik Državnega sveta Republike Slovenije sem s tem v zvezi naslovil pismo z dne 20.10.2006 v katerem sem opozoril na 3. člen ZRTVS-1 in zaprosil za skupen sestanek, na katerem bi se dogovorili o nadaljnjem sodelovanju. Pismo je bilo poslano dr. Stanetu Grandi (predsednik Programskega sveta) in g. Jožetu Možini (direktor Televizije). V imenu RTV SLO je na dopis odgovoril le g. Rajko Gerič, v.d. odgovornega urednika informativnih in izobraževalnih programov, obema osebama, na kateri je bil naslovljen dopis, pa je odgovor poslal le v vednost. Na moje vprašanje sprva torej ni odgovoril nobeden izmed njegovih naslovnikov, pač pa je bil odstopljen podrejenemu sodelavcu, ki je odgovoril v imenu vseh. Čez nekaj dni je na pismo odgovoril še dr. Stane Granda, ki se je vprašanju glede tretjega parlamentarnega kanala in prošnji za sestanek spretno izmaknil (g. Rajko Gerič pa tega sploh ne omenja).

Osrednji nacionalni medij je dolžan varovati interese javnosti, ki ima pravico do informiranosti tudi v zvezi z dogodki, ki se dogajajo ali so povezani z Državnim svetom Republike Slovenije. Skladno s splošno sprejetimi standardi svobodne demokratične družbe, Ustavo RS ter ZRTVS-1 mora skrbeti za zagotavljanje in napredovanje ravni demokracije predvsem tako, da se v duhu pluralnosti kaže širok obseg svetovnonazorsko raznovrstnih informacij, mnenj in razprav, ki se nanašajo na javne zadeve (načelo pluralnosti). Pri uresničevanju svojih pristojnosti je programski svet zavezan načelu politične neodvisnosti javne RTV Slovenija tako v razmerju do države kot tudi drugih formalnih in neformalnih centrov politične moči (načelo neodvisnosti) (11. člen Statuta javnega zavoda RTV Slovenija, Ur.l.RS, št. 106/06).

Državni svet Republike Slovenije je v četrtek, 19. oktobra 2006, organiziral mednarodni posvet o dvodomnosti - Pomen in vloga dvodomnosti. Med govorce na posvetu so bili tudi visoki mednarodni gostje - predsednik Senata Republike Francije Christian Poncelet, ki je bil na povabilo Državnega sveta RS tudi na uradnem obisku v Sloveniji (sprejel ga je tudi predsednik Državnega zbora Republike Slovenije France Cukjati, dr. med.), predsednik Zveznega sveta Republike Avstrije Gottfried Kneifel in predsednik Senata Češke Republike Přemysl Sobotka. Nacionalna televizija v okviru svojih informativnih oddaj o tem dogodku ni poročala. Francosko veleposlaništvo je z začudenjem opazilo "molč RTV Slovenija" o uradnem obisku predsednika Senata

Republike Francije na mednarodnem posvetu o dvodomnosti, ravno tako domači ugledni strokovnjaki, ki so na posvetu predstavili svoje prispevke o zadevni temi.

V nasprotju z v.d. odgovornega urednika informativnih in izobraževalnih programov se ne strinjam, da je bila "tema o državnem svetu zadovoljivo pokrita v informativni oddaji Tednik", saj se je posvet nanašal na pomen in vlogo dvodomnosti v parlamentarnih sistemih vseh držav. Mednarodni posvet, na katerem so predstavili svoja stališča glede dvodomnosti in vloge državnega sveta trije predsedniki drugih domov in vrsta domačih uglednih in priznanih strokovnjakov, se ne more primerjati z nekaj načelnimi stališči nekaterih predstavnikov domačih političnih strank, ki so odgovarjali samo glede ukinitve državnega sveta Republike Slovenije. Ali lahko govorimo o načelu strokovnosti in neodvisnosti novinarskega dela, ne da bi se za mnenje o dvodomnosti povprašalo strokovnjake tudi s področja ustavnega prava in političnih ved? Je bila tema o dvodomnosti res tako izčrpno pokrita s strani RTV SLO, da so bila v zgozlj v zvezi z vlogo državnega sveta dovolj že moja osebna stališča?

Novinarji in uredniki RTV Slovenija morajo pri svojem delu spoštovati načelo resničnosti, nepristranskosti in celovitosti informacij, načelo politične uravnoteženosti ter svetovnonazorski pluralizem; zagotavljati nepristransko in celovito obveščeno, tako da imajo državljani možnost svobodnega oblikovanja mnenj; spoštovati načelo politične neodvisnosti in avtonomnosti novinarjev in uveljavljati profesionalno etiko poročevalcev, tako kot to med drugim zahteva od njih 5. člen ZRTVS-1. Menim, da je resnično temeljni pogoj za RTV Slovenija dolžnost ustanovitelja zagotoviti institucionalno avtonomijo in uredniško neodvisnost (2. člen), vendar ju moramo in brati in se lahko razume le v okviru petega in vseh nadaljnjih členov ZRTVS-1, Statuta javnega zavoda RTV Slovenija in Kodeksom poročanja novinarjev RTV.

Zastavljata se mi tudi vprašanji o tem, če se je že kdaj zgodilo, da osrednja televizijska hiša ni poročala o obisku treh tujih državljanov v naši državi in kakšen odnos ima RTV SLO do državnega sveta, ki je po hierarhiji državnih organov naveden na drugem mestu v Ustavi Republike Slovenije? Vse kaže, da gre trenutna praksa v smeri: "ni poročanja - očitno nič ne delajo - torej ga ne potrebujemo - dajmo ga ukiniti".

Če imajo mediji veliko družbeno moč, potem ima RTV zagotovo eno največjih, zato je tudi posredovanje informacij, stališč in mnenj državnega sveta oziroma njegovega dela javnosti dolžnost RTV, ki ni in ne sme biti nič večja kot to velja za vse druge državne organe.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kulturo in generalnemu direktorju Radiotelevizije Slovenija, da vprašanja preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Petra Vriska glede izselitve Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor

Državni svet Republike Slovenije je na 48. seji, dne 8. 11. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Petra Vriska** glede izselitve Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Petra Vriska in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Petra Vriska se glasi:

Ministrstvu za šolstvo in šport Republike Slovenije postavljam vprašanje, zakaj vztraja na izselitvi Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor iz stavbe Vinarska 14 v Mariboru. S tem bi se oviral delovni proces zavoda, ki je v času priprave Slovenije na koriščenje EU sredstev iz programa razvoja podeželja in neposrednih plačil kmetom na območju celega Podravja še kako pomemben, prav tako pa se bo ob izvršitvi namere neracionalno porabil proračunski denar davkoplačevalcev, saj bo potrebno zagotavljati prostore tako za zavod kot tudi za preureditev prostorov zavoda za potrebe Srednje kmetijske šole Maribor kot novega uporabnika stavbe.

Obrazložitev:

Kmetijsko gozdarski zavod Maribor je meseca avgusta prejel od Državnega pravobranilstva Republike Slovenije opomin pred tožbo za izpraznitev oz. prepustitev stavbe Vinarska 14 v Mariboru, v kateri opravlja svojo dejavnost že več kot 100 let. Od leta 1951 je stavbo praktično sam uporabljal in jo tudi vzdrževal.

Stavba Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor je bila leta 1999 razglašena za kulturni spomenik državnega pomena. V letu 2003 je bil že začel postopek prenosa upravljalvske pravice med Ministrstvom za kulturo in Kmetijsko gozdarskim zavodom Maribor.

Kmetijsko gozdarski zavod Maribor je stavbo v več kot stoletnem delovanju gradbeno prilagodil in opremil za potrebe svojih dejavnosti, tako da so v stavbi predvsem manjši prostori za individualno strokovno delo s strankami, laboratoriji z vso potrebno opremo in spremljajočimi prostori (plinska postaja, hladilnica itd.). Laboratorij je pridobil tudi akreditacijo, za kar so bila vložena velika finančna sredstva in strokovni potencial zaposlenih.

Ministrstvo za šolstvo in šport namerava po uradnih informacijah nameniti stavbo za izobraževalno dejavnost Srednje kmetijske šole Maribor. Ocenjujemo, da bo potrebno

nameniti za spremembo namembnosti stavbe velika finančna sredstva, tako v gradnjo učilnic kot tudi spremljajočih prostorov. Na drugi strani pa bo potrebno zagotoviti tudi finančna sredstva za zagotovitev prostorov za delo in preselitev Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor. Ocenjujemo, da bi bilo veliko racionalneje zagotoviti prostore za dejavnost Srednje kmetijske šole Maribor v okviru izgradnje novih prostorov Fakultete za kmetijstvo Maribor, kjer so že tudi poskusna polja in nasadi, hlevi, rastlinjaki in laboratoriji s sodobno opremo za pedagoški proces.

Tako bi se proračunska sredstva davkoplačevalcev racionalneje porabila na enem mestu za izgradnjo ustreznih prostorov za šolo, ne pa za nepotrebne adaptacije starih neprimernih prostorov.

S predlagano rešitvijo tudi ne bi bil okrnjen delovni proces Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor (kar bi se ob selitvi vsekakor zgodilo), ki je ravno v tem času, ko se Slovenija intenzivno pripravlja za koriščenje sredstev EU iz Programa razvoja podeželja, še kako pomembno za celotno območje Podravja, na nekaterih strokovnih področjih pa tudi širše za vso Slovenijo.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.